

Opinie - Antwoord op de aanval van de zionistische lobby, waaronder Joods Actueel, naar aanleiding van de studiedag voor leraren (6.9.08)

CODIP vzw richt een studiedag in voor leraren samen met een aantal lerarenorganisaties op 4 oktober 2008. Deze zou doorgaan in het Vredescentrum te Antwerpen, waar het Vredescentrum zelf zijn samenwerking beloofde bij monde van de Raad van Bestuur ongeveer een half jaar geleden. Op 24 augustus blies het Vredescentrum plots alle samenwerking op en ook de studiedag kan niet meer doorgaan in Vredescentrum van de stad Antwerpen. CODIP vzw was dan ook zeer geschokt door de plotse wending van het Vredescentrum, daar men ons verzekerd had dat we niets moesten vrezen, want de Raad van Bestuur had deze beslissing genomen. Het is gewoon onvoorstelbaar dat in minder dan een halve dag het Vredescentrum een knieval doet voor de zionistische lobby.

Op 2 september 08 verschijnt er een opiniestuk in De Standaard van Het platform voor vrije meningsuiting met als titel 'Kritiek op Israël is geen antisemitisme' waarin 3 regels staan over de studiedag. De Standaard laat gelijktijdig een antwoord van Joods Actueel verschijnen, waarin ook CODIP aangevallen wordt: 'Vrije meningsuiting is geen eenrichtingsverkeer, reageert het Platform voor faire meningsuiting (o.a. Joods Actueel)'. Omdat Joods Actueel CODIP aanvalt, wenst CODIP hierop te reageren. Ter info, zie de twee artikels in bijlage.

CODIP vzw (Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen) komt al jaren op voor de legitieme rechten van het Palestijnse volk, op basis van het Internationaal Recht en de VN-resoluties, het respect voor de Mensenrechten en de democratie.

Moeten we wel een pro-Israëlische stem laten horen? Of eerder een stem pro-mensenrechten, pro-democratie en pro-internationaal recht? Moeten Tibetanen soms ook een pro-China stem laten horen? Het huidige Israël komt niet op voor de legitieme rechten van het Palestijnse volk; dat kunnen we dagelijks vaststellen. Opkomen tegen dit onrecht en tegelijkertijd dit onrecht ophemelen door een pro-Israëlische stem aan het woord te laten, heeft niets te maken met vrije meningsuiting, maar is een strategie om bezetting, Apartheid en onderdrukking goed te praten.

Een heleboel organisaties, die er een aparte wereldvisie op nahouden: is dat wel zo apart, opkomen voor het respect voor de mensenrechten, internationaal Recht en democratie? Verdedigen de ondertekenaars dan soms een andere visie?

Insinuaties met antisemitisme al in de eerste alinea, en, het werkt! Zelfs De Standaard voelt zich blijkbaar ingedeukt als ook de stem van o.a. Joods Actueel in de krant verschijnt naast het artikel 'Kritiek op Israël is geen antisemitisme'. Zo geeft men de indruk op te komen voor vrije meningsuiting. Alsof de zionistische visie nog niet genoeg aan bod komt in de media. Israël mag haar politiek altijd verantwoorden, zonder kritische bedenkingen, kritische vragen of achtergrond vanwege de meeste journalisten. CODIP is benieuwd of De Standaard dit integraal zal publiceren!

Op de studiedag zullen beide partijen aan bod komen. Ilan Papp is jood en Israëli. Bovendien is hij historicus en zal vanuit zijn wetenschappelijk onderzoek van de Israëlische archieven ook het Israëliisch standpunt verduidelijken. De argumentatie dat beide zijden niet aan bod komen, klopt dus niet. Wel is het zo dat de zionistische visie niet de kans krijgt om het gedane onrecht goed te praten. CODIP begrijpt dat de zionistische lobby, waaronder Joods Actueel, boos is als de studiedag geen forum wenst te geven aan de zionistische visie. Israël krijgt al tientallen jaren een forum in de media om de mensenrechtenschendingen goed te praten, zelfs om hun politiek van terreur voor te stellen als verdediging.

De studiedag heeft niet de pretentie om het conflict op te lossen, maar wel om kennis en correcte

informatie door te geven aan leraren. Op informatiebijeenkomsten rond de Vietnam-oorlog werden indertijd ook geen Amerikaanse vertegenwoordigers uitgenodigd, net als er tijdens de anti-apartheidscampagne geen sprekers van Protea werden gevraagd.

Om het conflict op te lossen is er het Internationaal Recht. Maar de rijke landen schijnen dit niet te willen inroepen als het om Israël gaat en het blijkt dat ze eigen belangen hebben, die prioritair zijn op het bestaansrecht van het Palestijnse volk.

Andere westerse waarden en normen (die we pretenderen te verdedigen) zijn

- het respect voor de Mensenrechten: in het Palestijns conflict wordt dit doodgezwegen, door onze politici, onze media, onze kerkverantwoordelijken, door iedereen. Israël schendt sinds haar bestaan en tot op de dag van vandaag bewust, verregaand en herhaaldelijk de mensenrechten. Dit moet goedkeuren van de rijke landen die openlijk en duidelijk positie kiezen pro Israël. Landen die Israël politiek, militair en financieel blijven steunen, bijzondere handels- en andere verdragen afsluiten ondanks het weten van de grove schendingen van mensenrechten en het totaal negeren van VN-resoluties.

- de democratie: het westen pretendeert drager te zijn van democratie. En het westen gelooft de zionistische lobby als deze beweert dat Israël de enige democratie in het Midden-Oosten is. Misschien is het goed Israëlische leiders te beluisteren als ze het hebben over de democratie van Israël. Dit is dan een pro-Israël stem: Ter gelegenheid van de 45ste verjaardag van de staat Israël pleegde Ariël Sharon een essay over het 'democratisch karakter van Israël in Yediot Aharonot, de meest gelezen krant van Israël.

Enkele frappante citaten:

'De Onafhankelijkheidsverklaring van Israël verwijst nergens naar een "democratische" staat, zelfs niet naar een zionistische of een staat voor de joden, maar wel naar een Joodse, een zuiver Joodse staat de termen "democratie" of "democratisch" komen nergens in de Onafhankelijkheidsverklaring voor. Dit is geen toeval. Het doel van het Zionisme was niet om hier democratie in te voeren. De bedoeling was om hier een Joodse staat voor heel het Joodse volk te stichten, en alleen voor het Joodse volk. Daarom behoort hij toe aan elke Jood, waar ook. Deze duidelijke tegenstelling tussen De Terugkeer naar Zion en de principes van democratie is al lang bekend. Voor de Arabieren en hun bondgenoten is het duidelijk dat het niet democratisch is om een land te schenken aan miljoenen nieuwkomers, tegen de wil van de oorspronkelijke bevolking in. Dit land is gesticht door vreemdelingen die immigrerden tegen de wet in en met wapengeweld. Israël heeft een oorlog gevoerd tegen de bewoners van dit land en hun steden veroverd. Het verplichtte de inwoners te vertrekken, en als ze niet meewerkten werden ze gedeporteerd..

Bestaat er iets meer ondemocratisch en discriminatorisch dan De Wet op Terugkeer? Zoals u weet stelt deze wet concreet dat automatisch de nationaliteit wordt verleend aan iedere Jood die buiten het land is geboren (en dit tot in de vierde generatie). Terzelfdertijd ontzeggen wij dit Recht op Terugkeer aan wie hier woonde en aan hun nakomelingen, en die door het geweld van een veroveringsoorlog moesten vluchten of gedwongen werden te vluchten en hun land en huizen achter te laten.

Van in het prille begin had het zionisme geen andere keus dan tegen de principes van de democratie in te gaan. Bij het begin van het Brits Mandaat, vroegen de Arabieren, toen 90 procent van de bevolking een democratisch zelfbeschikkingsrecht. De zionistische beweging moest zich tegen deze democratische eis met alle middelen verzetten. In 1947 keurde de UNO een verdeelplan goed dat inging tegen de wil van de Arabieren, toen nog steeds de overgrote meerderheid van de bevolking. Om al deze redenen, moeten wij ons verzetten tegen het toepassen van democratische principes als het gaat om ons fundamenteel belang, want dat zou steun betekenen voor het Palestijnse nationalisme. Het zou een idiotie zijn die lijnrecht ingaat tegen de geschiedenis van het Zionisme en van onze Joodse aanwezigheid. Het zou nationale zelfmoord betekenen.'

Yedioth Aharonoth, 28 mei 1993.

De wereld wordt al meer dan zestig jaar misleid door de zionistische propaganda die een vals beeld de wereld ingestuurd heeft en met alle middelen probeert in stand te houden. Deze wil zelfs ons denken en handelen bepalen.

De Joodse schrijver William Zukerman uitte in 1958 zijn ontzetting daarover. 'De verschrikkelijk griezelige macht die de moderne propaganda bezit om de geest en de zienswijze van mensen te beheersen, emoties te hanteren en mensen te verdierlijken, die macht komt voor mijn gevoel nergens duidelijker tot uiting dan in de zionistische propaganda van de laatste tien jaar over de Arabische vluchtelingen... Deze propaganda heeft bekwame mensen met meer dan gemiddeld verstand veranderd in fantasten en dwazen die alles geloofden wat hun verteld werd; zij heeft van vriendelijke en zachtmoedige mannen en vrouwen met een sterk gevoel voor mededogen harde fanatiekelingen gemaakt, ongevoelig voor elk ander leed dan dat van hun eigen volk ...'.

Volgens die propaganda hadden de vluchtelingen hun situatie te danken aan zichzelf en hun leiders. Die hadden hen opgeroepen om weg te trekken, en zij waren zo dom geweest om dat te doen. In hun kampen voerden zij, buiten het verwekken van kinderen, niets anders uit dan kunstmatige haat jegens Israël aankweken. De Arabische regeringen deden geen enkele poging deze mensen te integreren, integendeel, zij lieten de kampen voortbestaan als etterende wonden op de flanken van Israël, als pionnen in hun gemeen politiek spel.

Door die jarenlange propaganda blijkt het dat velen bang zijn voor de zionistische druk en blijven lafhartig de ogen sluiten voor oorlogsmisdaden tegen het Palestijnse volk.

Het samenwerkingsverband voor de studiedag staat voor correcte achtergrondinformatie over het conflict in het onderwijs. En alle organisaties staan achter het Internationaal Recht en de VN-resoluties, het respect voor de Mensenrechten en de democratie.

Door de verkeerde informatie gedurende tientallen jaren waren er immers fouten en zionistische propaganda ingeslopen in onze leerboeken van het secundair onderwijs. Daarom werd er in 1994 een samenwerking opgericht met de lerarenverenigingen VVL, VLA en VLG en kwam de eerste net- en vakoverschrijdende studiedag (1996) tot stand, zodat de situatie in de leerboeken enigszins verbeterde. Zij wilden een tegenwicht bieden aan de onjuistheden in ons onderwijs. Daarom is er ook nu weer een samenwerking voor deze studiedag.

Ook in onze media sluipen deze fouten en vooroordelen over het conflict tussen Israël en de Palestijnen. Het betreft geen conflict tussen twee gelijke partijen, maar een zaak van een onderdrukker-bezetter (Israël) tegen een bezet volk (de Palestijnen). Deze situatie duurt nu al zes decennia.

Inderdaad, nog maar weinig Israëli's denken als Prof. Ilan Pappé. Het kan ook moeilijk anders. Met de paplepel krijgen Israëli's de desinformatie en de haat tegen de Palestijnen ingelepeld. Israëli's die wat anders dan de zionistische propaganda willen horen, moeten zelf op zoek gaan om de waarheid te vinden (zoals Eitan Bronstein van Zochrot, die toevallig via internet vernam dat hij woonde op een verwoest Palestijns dorp en het dan verder zelf uitzocht). Vandaar dat het klopt dat zij slechts een minuscuul deel van de Israëli'sche stemmen vertegenwoordigen. Maar er zijn er, zoals de organisaties Zochrot, Alternativ Information Center, Breaking the silence, Betselem, ICADH, en individuen zoals Susan Nathan, Tanja Reinhart, Ilan Pappé enz. Deze mensen nemen hun verantwoordelijkheid op en werken allen zeer hard om de Israëli'sche bevolking te informeren en het racisme tegen de Palestijnen te bestrijden.

Het zionisme, waarop de staat Israël is gebouwd, is een racistische theorie. Maar door een wereldwijde propaganda kon het zich voorstellen als een socialistische, democratische beweging, waardoor de publieke opinie, de journalisten, de politici enz in de westerse landen misleid werden. Ook de joden in Israël. Het grootste gevaar is de misleiding van zo vele mensen, waardoor dezen

op subtiele wijze mee worden ingeschakeld in de ondersteuning en uitbouw van de Israëlijsche staat, gebaseerd op racisme en Apartheid. Racisme tegen de joden kan nooit opgelost worden door een nieuw racisme tegen de Palestijnen. Racisme leidt enkel tot haat en tot totale vernietiging. Of hebben we niets geleerd uit de holocaust?

Het zou de joodse gemeenschap tevens tot eer strekken als zij zouden opkomen tegen dit racisme en voor een democratisch Israël, voor het respect van de mensenrechten en voor het uitvoeren van het internationaal recht.

Kritiek op Israël heeft niets te maken met antisemitisme maar wel met respect voor mensenrechten en democratie. De vraag is achter welk Israël men staat, het Israël van het extremisme en het terrorisme? Of het Israël van de vredesactivisten en humanitaire organisaties, van de reservisten die dienst weigeren in de bezette gebieden en nu in de gevangenis zitten omdat ze niet verantwoordelijk willen zijn voor het plegen van oorlogsmisdaden.

Miljoenen joden kenden een afschuwelijk lot in Europa. Hoe kan het dan dat Israëlische de Palestijnen afschuwelijke levensvoorwaarden opleggen, hen afsluiten van nutsvoorzieningen, hen beroven van woning en land om te bewerken, van kans op inkomen?

Het Palestijnse verhaal is het verhaal van een volk dat in 1948 even hoog ontwikkeld was als wij hier in Europa en sedertdien omgevormd werd tot een volk dat strijdt om te overleven en 2/3 het moet doen met minder dan 2,00 EUR per dag...

CODIP roept allen op om je geest en zienswijze niet langer te laten beheersen door de zionistische propaganda!

CODIP vraagt dat alle verantwoordelijken in onze maatschappij, zowel kerkdragers als politici, Vredescentra en ngo's, het Israëlisch-Palestijns conflict zouden bestuderen, de feiten naast de mythes zouden plaatsen, en kennis te verwerven om inzicht te krijgen in de aan de gang zijnde tragedie, die niet alleen het Palestijnse volk raakt, maar ook het Israëlische volk en eigenlijk een gevaar is voor de wereldvrede.

CODIP roept tevens allen op om de eigen verantwoordelijkheid op te nemen waar je ook staat in de maatschappij, correcte informatie door te geven en stappen te ondernemen om bij te dragen tot een vreedzame oplossing van deze tragedie.

Vrede bekom je niet zomaar, je moet ervoor werken, soms keihard en dat vergt moed!

CODIP vzw

4 september 2008

Links

[Kritiek is geen antisemitisme](#)

[Kritiek leidt tot antisemitisme](#)

.